

A Hořká voda (2. Mojžíšova 15,22-27)

- ❖ Pokud je Bůh s námi, jak se nám může stát něco špatného? Zdálo se, že taková byla filozofie izraelského lidu po přechodu Rudého moře.
- ❖ Když našli nepitnou vodu, stěžovali si: "Co budeme pít?" (2. Mojžíšova 15,24). Bůh mohl vodu očistit před jejich příchodem, ale čekal na správný čas.
- ❖ Požádal Mojžíše, aby mu pomohl provést zázrak a ukázal mu dřevo. Řekl, aby je hodil do vody a ta pak zesládla (2. Mojžíšova 15,25).
- ❖ Bůh chce, abychom si byli vědomi Jeho přítomnosti, čekali na Jeho příkazy a spolupracovali s Ním.
- ❖ Pokud by Izrael plnil Boží požadavky a poslouchal Boží zákony, mohl by si být jistý, že bude ochráněn před zlem (2. Mojžíšova 15,26).

B Chléb z nebe (2. Mojžíšova 16,1-36)

- ❖ Touha jíst maso způsobila, že Izrael reptal proti Mojžíšovi a Áronovi (2. Mojžíšova 16,2.3). Ve skutečnosti však jejich reptání bylo proti samotnému Bohu (2. Mojžíšova 16,8). V čem spočíval jejich problém?
 - Zapomněli na **minulost**
 - Zaměřili se na obtíže **současnosti**
 - Ztratili ze zřetele **zaslíbenou** budoucnost
- ❖ Poté, co jim Bůh dal k jídlu křepelky, poskytl jim dostatek chleba, aby se nasýtli každý den - po dobu 40 let! (2. Mojžíšova 16,35).
- ❖ Tento chléb z nebe byl opravdu zázračný:
 - Při východu slunce roztál (2. Mojžíšova 16,21)
 - Stejně množství padalo po pět dní (2. Mojžíšova 16,16)
 - Šestáho dne spadlo dvakrát tolik (2. Mojžíšova 16,22)
 - V sobotu nic nepadalo (2. Mojžíšova 16,26)
 - Přes noc zčervivěl (2. Mojžíšova 16,20)
 - Od pátku do soboty se nekazil (2. Mojžíšova 16,23.24)

C Voda ze skály (2. Mojžíšova 17,1-7)

- ❖ "Je mezi námi Hospodin nebo není?" (2. Mojžíšova 17,7). Neposílá jim Bůh nebeský chléb každý den? Copak ho neviděli padat z nebe?
- ❖ Nevíra Izraele je ohromující. Ale dejte si pozor, Pavel nás varuje, abychom neupadli do stejného příkladu nevíry (list Židům 3,12).
- ❖ Přesto sám Ježíš rozrážel skálu a po celou dobu jejich pouti jim poskytoval vodu. On je "duchovní skálou, která je doprovázela" (1. list Korintským 10,4).

D Zvednuté ruce (2. Mojžíšova 17,8-16)

- ❖ Když postupovali pouští, Amálekovci zaútočili na Izrael a Mojžíš požádal Jozua, aby je bránil, zatímco on, Áron a Chúr vystoupí na horu s "Hospodinovou holí" (2. Mojžíšova 17,8-10).
- ❖ Proč Amálekovci zaútočili? Slyšeli, co Bůh učinil v Egyptě. Ale na rozdíl od jiných Kananejců se nebáli. Vysmívali se Bohu a vzdorovali mu tím, že útočili na jeho lid, jen aby ukázali, že jsou silnější než On (2. Mojžíšova 17,16).
- ❖ Dokud Mojžíš držel ruku nahoře, Izraelci vítězili. Ale když se mu ruce unavily, vítězil Amálek (2. Mojžíšova 17,11).
- ❖ Bylo načase, aby se o tíhu akce podělili i další lídři. Áron a Chúr podporovali Mojžíše a pomáhali mu, aby Boží dílo bylo úspěšné, a tak porazili nepřitele (2. Mojžíšova 17,12).

E Mojžíšův tchán Jitro (2. Mojžíšova 18,1-27)

- ❖ Když Jitro uviděl znamení, které Bůh oznámil Mojžíšovi, vydal se se Siporou a jejích syny na Choréb (2. Mojžíšova 3,12; 18,1-5).
- ❖ Jitro, i když nebyl Izraelita, uctíval Boha. Proto poté, co obdržel Mojžíšovu zprávu o tom, co se stalo v Egyptě, chválil Boha a přinášel mu oběti (2. Mojžíšova 18,8-12).
- ❖ Druhý den, když viděl, jak Mojžíš soudil celý lid o samotě, dal mu moudrou radu: Rozděl si zodpovědnost (2. Mojžíšova 18,17-23).
- ❖ Mojžíš v této radě pokorně uznal Boží slova. Proto poslechl svého tchána a vybral si lidi schopné nést odpovědnost.
- ❖ Jejich charakteristika (2. Mojžíšova 18,21):
 - Bohabojnost
 - Důvěryhodnost
 - Nenávist k úplatkářství

F Chléb a voda života: Ježíš

- ❖ Pavel nám říká, že zprávy o exodu byly napsány pro naše učení, to znamená, že mají duchovní uplatnění pro naše životy (1. list Korintským 10,1-11).
- ❖ Tyto příběhy nás varují před chamtivostí, modlářstvím, smilstvem, pokoušením Boha a reptáním.
- ❖ Ježíš navíc zvláště na sebe vztahoval příběhy o vodě ze skály a chlebu z nebe.
- ❖ On je tím, kdo poskytuje vodu života, symbol Ducha svatého (Jan 4,14; 7,37-39). On je jediný, kdo může utišit naši vnitřní žízeň po míru, radosti a štěstí.
- ❖ Ježíš řekl, že On je ten pravý chléb, který sestoupil z nebe. Tímto chlebem je jeho vlastní tělo (Jan 6,51). Je to Jeho tělo, zlomené na kříži, aby poskytlo spásu všem, kteří by Ho chtěli "jíst" - to znamená, aby Ho přijali jako Spasitele a měli s Ním každodenní vztah. Pouze Kristus může utišit naši duchovní žízeň a hlad.